

които, ако и по себе си сѫ похвалены, но ставать гнусны, когато молящыйся мысли че за многоглаголанието си ще бѫде послушанъ, и особито когато са моли безъ сърдечно съкрушеніе и душевно умиленіе.

— *Кои сѫ иоще прѣстѣжиници на тѣзи Заповѣдь?*

— 2. Които постыжътъ отъ нѣкои ястья, а на противъ струватъ другы злини, съ които са осквернява истинскія постъ; тъй сѫщо и които украсяватъ Божійтъ Храмове, а отъ друга страна притѣсняватъ невиннытъ си братія, що сѫ тѣ самата Църковь Бога живаго.

— *Кои други прѣстѣжпашъ тѣзи Заповѣдь?*

— 3. Суевѣрцытъ, които зарадъ гнусна печалба, или за други причины измыслятъ нѣкои чудотворенія и явленія, или ограничаватъ благочестіето въ вѣнкаши нѣща, сирѣчъ увѣряватъ че Богъ на едно място или въ нѣкоя урѣчена икона по скоро послушвалъ молитвите, нежели на друго място или въ друга икона. Таквъзито прѣзиратъ „*вяящая Закона*“, както говори Христосъ (Мате. 22, 23.).

— *Да имамы икони на Светыиша прошилно ли е на втората Заповѣдь?*

— Не. Защото ный, когато цалувамы иконытъ, не почитамы тѣхъ самытъ, но първообразноститъ, сирѣчъ Светыитъ, на които сѫ иконытъ.

— *Кои грѣшишъ въ поклоненіешо на иконышъ?*

— Законното поклоненіе на иконытъ прѣобрѣщатъ го въ идолослужение: 1. които са покланятъ на самытъ икони, и са надѣянъ на тѣхъ; 2. които мыслятъ една икона за по свeta нежели друга; 3. които почитатъ повече украсената икона нежели неукрасената, или ветата, нежели новата; 4. които не щажтъ